



**סיוע רוסי?** כתבי העיתונות הבינלאומית, שביקרו במפקדתה של אן, הופי תעו לראות בידה נשק סובייטי. אן סירבה להגיב אם היא מקי "הכל יתאים" היא אומרת, "קלשניקוב, שמייסר או תומי".

**מחכונים פעולה** במעבה היער של מדינת אנלנד, מתחת לחוסמסם של הכובשים האכזריים, נותנת אן הוראות אחרונות ל־פעולה קרבית למפקדי יחידותיה. על מפת־חול היא מסמנת להם את צירי התנועה הנסתרים.



אז כדי להראות למשרד־ההסברה ול־משרד־החוץ ולכל המומחים שלנו איך עושים את זה, אני נותנת כאן דוגמה. כשהעיתונאים יראו את המחותרת הח־דשה שלי הם יעזבו את הפאתחים ציק צ'אק ויתפרפרו כולם הנה. כל ה־טרוריסטים הערביים יוכלו אז לטפס על הקירות, ולדבר אל המנורות. זה לא יע־זור להם. מי ירצה לצלם אותם כשיש מחותרת על באמת. אז למה מחכים? יאללה!

ושותלים עוד עיתונאים לצלם את אבוי עמאר וכל הגיבורים והגיבורות עם ה־קלציניקובים והבגדים המנומרים. מה לעשות? פשוט מאוד. אפשר לסי־דר את הפתח רק בדרך אחת: להמ־ציא מחותרת שהיא יותר פוטוגנית, יותר מושכת, שאפשר לכתוב עליה סיפורים יותר מרתקים כדי שכל האנשים הטור־בים בעולם, שלא יכולים בלי סיפור על לוחמי־שיחרור לארוחת־הבוקר, יהיה להם מה לקרוא ולכתוב.

## עִיתוֹנַי הָעוֹלָם הַחוֹפְשִׁי מִתְלַבְּשִׁים עַל הַמְנַהִיגָה

**במיפקדתה הרשמית בלב הג'ונגל**

ענקית בפעם הרביעית תוך שנה אחת. גם השבועון המצרי, "אל־מוצאווה" מתפעל מ־



גיבורת המחותרת האנלנדית, קורא למלי חמתה "ג'יהר". וי"פארי מאמש" הנפוץ מגדיר את מלחמתה כ"מהפכה עולמית".

"טיים", השבועון האמריקאי רבי־השפעה, הקדיש למנהיגת המחותרת אן כתבת־שער